

مدح و منقبت امام رضا (ع) در دیوان نظیری نیشابوری

دکتر زیبا اسماعیلی منیر جمشیدی

استادیار دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

چکیده

شاعران فراوانی در گستره ادب فارسی، سعی کرده‌اند مناقب و فضایل خاندان عصمت و طهارت را در شعر خود بازتاب دهند و به ستایش پیامبر (ص) و امامان بلند مرتبه در شعر خود پردازنند. در حدود قرن ده هجری با آغاز حکومت صفویه و رسمی شدن مذهب تشیع در ایران ، منقبت سرایی به اوج خود رسید و شاعرانی چون بابافغانی، اهلی شیرازی، محتشم کاشانی و ... شعرهایی در مدح و منقبت امامان بزرگوار شیعه سروده اند. یکی از این شاعران، نظیری نیشابوری است که عشق و ارادت خالصانه خود را به اهل بیت و خاندان عصمت و طهارت بخصوص امام رضا(ع) در قالب اشعار زیبایش به نمایش گذاشته است. در این مقاله سعی شده است پس از مطالعه دقیق دیوان نظیری نیشابوری، رویکرد او را نسبت به بزرگداشت هشتمین اختر تابناک آسمان امامت و ولایت، امام رضا (ع) که در نظر او نمونه واقعی انسان کامل در صفات انسانی است، مورد تحلیل و بررسی قرار گیرد.

کلید واژه : مدح، منقبت، امام رضا (ع)، نظیری نیشابوری